

HET KAFKAIAANSE SHOWPROCES TEGEN DE OPRICHTER VAN WIKILEAKS...

Posted on 4. März 2020

Een commentaar van Mathias Bröckers.

Een dag eerder dan verwacht zijn de hoorzittingen over de uitlevering van Julian Assange aan de VS donderdag geëindigd. De laatste dag eindigde in een geschil over de vraag of de stichter van Wikileaks de procedure in een glaszaak of op de bank met zijn advocaten zou moeten mogen volgen. De voorzitter van de rechtbank van Woolwich, Vanessa Baraitser, had het verzoek afgewezen. Volgens de rechter vormde een Julian Assange die buiten de kogelvrije glazen doos zat, bedoeld voor ernstig gewelddadige verdachten, een "gevaar voor het publiek". Echter, dergelijke verklaringen zijn zeker niet de enige intimidatie gezichten Assange in dit proces, waarvoor het predikaat "Kafkaësk" zeer toepasselijk lijkt - wat het publiek nauwelijks zou weten, want om een van de niet minder dan 16 zetels in de zaal te krijgen moet je al opstaan als Craig Murray. De voormalige diplomaat en ambassadeur stond altijd om 6 uur 's ochtends in de rij om een van de stoelen te krijgen - het is vooral dankzij zijn verslagen over de vier dagen van het proces dat we weten over het spektakel van dit proces, dat ons aan Kafka doet denken.

Het feit dat elke verdachte het recht heeft zichzelf te verdedigen en het recht op vertrouwelijke communicatie met zijn raadsman is een fundamenteel element van het rechtssysteem. Als een verdachte deze vertrouwelijkheid niet wordt verleend, kan er geen sprake zijn van een eerlijk strafrechtelijk proces. Zeker niet als alle communicatie tussen een gedaagde en zijn advocaat wordt onderschept en deze opnames worden doorgegeven aan de partij van de eiser. Hoe dit precies is gebeurd in het geval van Julian Assange wordt momenteel onderzocht door een Spaanse rechtbank, tegen de oprichter van het bedrijf "Undercover Global", dat Assange zou hebben bespioneerd in de ambassade van Ecuador en de gegevens zou hebben doorgegeven aan de CIA. De actie, waarin Assange's gesprekken met zijn verdedigingsadvocaten werden vastgelegd, werd gefinancierd door de grote donateur Donald Trumps en casinomiljardair Sheldon Adelson. Dit werd opgeheven door de defensie van Assange op de eerste dag van de hoorzitting - als één van de argumenten waarom de uitlevering van de stichter van Wikileaks zou moeten worden geweigerd. Dit is uitgesloten als de cliënt geen behoorlijke rechtsgang kan verwachten voor de rechter die zijn uitlevering eist - wat verondersteld moet worden als fundamentele beginselen zoals de vertrouwelijkheid van de besprekingen van de advocaat van de verdediging al op voorhand op flagrante

wijze zijn geschonden.

Uitlevering is ook uitgesloten als het verzoek politiek gemotiveerd is. In dit verband presenteerden de advocaten van de verdediging bewijs waaruit onder andere blijkt hoe de voormalige Amerikaanse ambassadeur in Duitsland, Richard Grenell, die Trump net had aangesteld als hoofd van de geheime dienst, namens zijn baas aan de touwtjes trok om Julian Assange asiel te ontnemen in de Ecuadoriaanse ambassade. De vertegenwoordiger van de VS deed een beschuldiging voor de rechtbank die al in 2014 door een onderzoek van het Pentagon zelf werd weerlegd, namelijk dat het leven van niet-betrokkenen in gevaar werd gebracht door de publicaties van Wikileaks. In de zaak tegen Chelsea Manning moest de met het onderzoek belaste generaal van het Pentagon toegeven dat "geen specifiek voorbeeld" van een dergelijke bedreiging of dood kon worden gegeven. In Londen was de Amerikaanse officier van justitie nu ook niet in staat om specifieke personen te noemen die echt schade hadden opgelopen door Wikileaks publicaties. Maar als er geen schade is, is er geen rechtszaak, en een rechtbank die een eerlijk evenwicht moet vinden tussen het voordeel van de "akte" (de publicatie van oorlogsmisdaden) en de uiterst onsamenhangende schade in dit geval zou waarschijnlijk niet kunnen voorkomen dat de zaak wordt verworpen.

Dat brengt ons bij de politieke schade die Wikileaks ongetwijfeld heeft veroorzaakt, bijvoorbeeld met de publicatie van de video "Collateral Murder" of de e-mails van het "Democratisch Nationaal Congres" (DNC), die de fraude van het Clintonteam tegen Bernie Sanders aan het licht brachten. Het beeld van de wereldmacht USA en dat van de kandidaat Clinton, dat op zijn beurt leidt tot de politieke motieven om de stichter van Wikileaks te vervolgen als "publieke vijand nr. 1" en hem uit te roepen tot niet-journalist. Daartoe, debatteerde de eiser Lewis van de V.S. voor het gerecht dat de „Beschermer“, de „Tijden van New York" en andere vroegere partners van Wikileaks zich van Assange hadden gedistantieerd omdat hij de diplomatieke kabels van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van de V.S. op het net zonder hun namen zwart te maken had gezet. Deze bewering werd vervolgens op de derde dag van de hoorzitting weerlegd door een getuige voor de verdediging, de ARD-journalist John Goetz, die destijds met Wikileaks had gewerkt voor "Der Spiegel" en duidelijk had gemaakt dat het wachtwoord voor toegang tot de documenten

eerst in een boek was gepubliceerd door twee "Guardian" journalisten en dat de diplomatieke kabels al op verschillende servers waren gekopieerd voordat Wikileaks ze publiceerde. En dat Assange onmiddellijk het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken had gebeld en hen had gewaarschuwd toen hij hoorde van de publicatie van het wachtwoord.

Op de derde dag van de hoorzitting was de belangrijkste vraag toen of de Britse uitleveringswet van 2003 of het uitleveringsverdrag dat in 2007 tussen de VS en het VK is gesloten, van toepassing was. In paragraaf 4.1. van dit verdrag wordt uitdrukkelijk de mogelijkheid uitgesloten dat politieke misdrijven niet tot uitlevering leiden. De vertegenwoordiger van de VS en ook de rechter betoogden nu dat in dit geval echter de Britse uitleveringswet van 2003, waarin "politieke openheid" niet als een obstakel wordt genoemd, van toepassing zou moeten zijn. Dus voor een uitlevering aan de VS moet het overeenkomstige bilaterale verdrag worden genegeerd en moet het nationale recht worden toegepast? Dat zou een andere kafkaïaanse clou zijn, zoals het tragisch genoeg gebeurde in de Zweedse uitleveringszaak, toen de rechter van het Hooggerechtshof de Franse vertaling van de Europese uitleveringswet gebruikte om over de geldigheid van het verzoek te beslissen. Dit was alleen afgegeven door het Openbaar Ministerie, maar niet door een Zweedse rechtbank en de advocaten van Assange hadden in drie gevallen tevergeefs betoogd dat een geldig verzoek moet komen van een "justitiële autoriteit" (een rechtbank) en niet van een officier van justitie. In de Franse vertaling, die spreekt van "autorité judiciaire" maar ook officieren van justitie omvat, heeft de rechter vervolgens het verzoek beargumenteerd en ingewilligd. Het was deze absurde juridische truc, die duidelijk maakte dat dit geen gewone rechtszaak was, maar een politiek proces, dat Julian Assange ertoe bracht naar de ambassade van Ecuador te vluchten. Zoals de hoorzittingen van vorige week hebben aangetoond, wordt hij bedreigd met nog meer van dit soort grappen van het Britse rechtssysteem.

"Iemand moet Josef K..." hebben ingelijst. - zoals Kafka's roman, begon de vervolging van Julian A. ook met een laster. De speciale rapporteur van de Hoge Commissaris voor de mensenrechten van de VN, Nils Melzer, heeft met zijn onderzoek gedocumenteerd hoe, na een onderzoek van twee Zweedse vrouwen bij de politie naar de vraag of en hoe Assange ertoe kon worden aangezet een aidstest te laten uitvoeren, de politie van de ene op de andere dag een melding van verkrachting heeft gemaakt en deze in de roddelpers

heeft doorgestoken. Met deze valse laster, de lastercampagne en de twijfelachtige juridische vervolging van de Wikileaks-baas begon in 2010, die hem vervolgens in april 2019 naar de hoogbeveiligde gevangenis Belmarsh bracht.

Drie keer was het twijfelachtige Zweedse onderzoek gestopt en heropend. "Waag het nu niet om koudwatervrees te krijgen", had de Britse justitie de Zweedse collega's per e-mail gewaarschuwd toen ze een schorsing van het onderzoek aankondigden. Dit gedrag bracht de VN-vertegenwoordiger Nils Melzer ertoe om te spreken van een "samenzwering" waarbij de autoriteiten van drie landen (Zweden, VS, VK) probeerden Assange in de gevangenis te stoppen.

Het nauwgezette onderzoek van Nils Melzer heeft er nu toe geleid dat zijn rapport over de "psychologische martelingen" waaraan Assange in mei 2019 in de gevangenis werd onderworpen, opgesteld met twee artsen, nu serieus wordt genomen, althans door sommige journalisten en politici, zodat het geval de laatste weken voor het eerst in tien jaar voor het eerst halverwege de feiten wordt gemeld en niet langer lasterlijk is. De schandelijke intimidatie waaraan Julian Assange nog steeds wordt blootgesteld - "Gisteren werd mijn cliënt 11 keer geboeid, twee keer naakt gefouilleerd, in vijf verschillende wachtcellen gestopt en zijn papieren werden hem afgenomen", rapporteerde zijn advocaat Edward Fitzgerald op de tweede dag - is nog steeds geen onderwerp voor de mainstream media. Het feit dat de wereldmacht VS en haar vazallen, die zich blijkbaar alleen op papier inzetten voor de rechtsstaat, zo nieuwsgierig zijn naar één enkele journalist, terwijl klokkenluider Chelsea Manning nog steeds wordt vastgehouden omdat hij weigert voor een geheim militair tribunaal tegen Assange te getuigen - toont duidelijk aan dat in 2020 de middeleeuwen met hun ketterse processen en vreugdevuren nog niet ten einde zijn. Zelfs als de Amerikaanse aanklagers Assange "slechts" voor 175 jaar naar Guantanamo willen sturen. Tot zover de vooruitgang en de rechtsstaat in het "waarden"-Westen. Het proces gaat door op 18 mei, tot die tijd zal Julian Assange waarschijnlijk in de gevangenis blijven, volgens zijn advocaat Jennifer Robinson.

+++

Mathias Bröckers heeft onlangs "Don't Kill The Messenger - Freedom for Julian Assange" gepubliceerd met

Westendverlag. Hij blogt op broeckers.com

+++

Met dank aan de auteur voor het recht om het artikel te publiceren.

+++

Foto bron: John Gomez / Shutterstock

+++

KenFM streeft naar een breed spectrum aan meningen. Opiniëartikelen en gastbijdragen hoeven niet de mening van de redactie te weerspiegelen.

+++

Vind je ons programma leuk? Informatie over verdere ondersteuningsmogelijkheden vindt u hier:

<https://kenfm.de/support/kenfm-unterstuetzen/>

+++

Nu kunt u ons ook ondersteunen met Bitcoins.

BitCoin adres: 18FpEnH1Dh83GXXGpRNqSoW5TL1z1PZgZK